

Doortocht door de Jordaan.

Jozua 3: 15-16

Vers 15 *En het was toen de dragers van de kist bij de Jordaan kwamen en de voeten van de priesters die de kist droegen aan de kant van het water ondergedompeld waren - En de Jordaan trad buiten zijn bedding, iedere oogsttijd -*

Vers 16 *dat het water van de Jordaan bleef staan. Van bovenaf stond het (als) één wal. Heel ver weg, bij Adam, de stad die naast Zartan ligt, en wat neerstroomt naar de zee van de vlakke, de zoutzee, werd volledig afgesneden. En het volk trok over tegenover Jericho.*

De oogsttijd begon met de gerstooft omstreeks de 15e Nisan, dat is in maand April.

In de wintertijd kon de Jordaan door overvloedige regenval ver buiten zijn oevers treden en het hele stroombedding overstroomde. In dit verhaal gaat het om het normale jaarlijkse wassen van de Jordaan aan het begin van de zomertijd door het smelten van de sneeuw op de Libanon, van half april tot begin mei.

Hier lijkt sprake van een onverwacht gebeuren want op de 7^e Nisan konden de verspieters nog zonder problemen oversteken.

Alfrink beschrijft in zijn boek 'Josue' op blz. 31 het volgende: Het is vaker voorgekomen dat de Jordaanbedding droog liep. De Arabische geograaf Noewairi, overleden in 1332, verhaalt, dat sultan Bibars uit Egypte in 1267 de brug over de Jordaan bij Damije, die hij in 1266 had laten bouwen, moest herstellen, omdat de stroom de pijlers had beschadigd. Het werk vorderde slechts langzaam, totdat in de nacht van 7 op 8 December de werklieden plotseling merkten, dat het geruis van het water was opgehouden. Ze constateerden dat de bedding van de Jordaan was drooggefallen. Bij nader onderzoek bleek dat hogerop aan de westelijke oever een zandheuvel, door de stroming onderspoeld, de rivier ingegleden was en het water tegenhield. Van 's nachts twaalf tot 's morgens tien uur lag de Jordaan droog. Soggin haalt dezelfde voorbeelden aan en citeert ook J. Garstang: Géographie de la Palestine, 1933.

In 1906 schijnt zich een soortgelijk geval te hebben voorgedaan, net als in 1927, toen ten gevolge van aardbevingen (schokken op 11. 13. 17. 24 Juli en 2 Aug.) onmiddellijk beneden de ondiepte van Damije de hoge westelijke oever instortte en bovendien iets meer ten zuiden ervan een gedeelte van de 45 m hoge rotswand in de Jordaan viel, zodat de stroom totaal was afgesloten en de rivierbedding gedurende meer dan 22 uur droog lag.

Wellicht heeft in Jozua's dagen zich iets soortgelijks voorgedaan. Zou ook het zo nadrukkelijk verwijzen naar de plaats Adam/Damije niet bedoeld zijn om de oorzaak daar te lokaliseren? Men maakt wel op uit Richteren 5:4 en Psalm 113:4 dat hier mogelijk sprake was van een aardbeving bij de overtocht. Ook komen aardbevingen in Palestina bij voorkeur voor in Maart/April. Maar door ondermijning van de oever ten gevolge van de plotseling sterk versnelde stroming lijkt mij waarschijnlijker.

Mijn conclusie is dat een 'wonder' als de doortocht door de Jordaan niet als een bovennatuurlijk gebeuren beschreven wordt. Het lijkt een natuurlijk gebeuren te zijn, waarbij het bijzondere is dat het op dat specifieke tijdstip gebeurt.